

בע"ה י"ח בתמוז תש"ף

10/07/2020

גליון מס' 3154

פרשת פנחס

הפטרת השבת (ירמיה א'- ב' ג'): "דַּבְּרִי יְרֻמֶּיהוּ בֶן חֶלְקִיָּהוּ מִן הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בָּעֲנֹתוֹת בְּאֶרֶץ בְּנֵי־מִן",
היא הראשונה משלוש הפטרות - "תלתא דפורנותא", העוסקות בפורענות שקוראים בשבתות
שבין שבעה עשר בתמוז ותשעה באב.

עד ל"ז בתמוז היה עלינו לחפש קשר בין הפטרת השבוע לבין הפרשה, למצוא את הדומה
לדומה ובד"כ תוכן ההפטרה היה מקביל לתוכן הפרשה. אולם מכאן ואילך, עד לסיום מחזור
הקריאה בתורה, ההפטרות קשורות אל לוח השנה ולא דווקא אל פרשת השבוע.

בהמשך: "שבע דנחמתא" - שבע הפטרות נחמה בשבתות שלאחר תשעה באב.
ואחריהן: "תרתא דתיובתא" - שתי הפטרות שנושאן תשובה, הקשורות לראש השנה ויום
הכיפורים.

(יורם קימלמן)

שבת פרשת פנחס		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	19:30	זמן תפילין / טלית	04:50 ← 04:45
מנחה	14.00		19:40
שחרית א'	6:45	שחרית א'	6:00
		שחרית ב'	6:45
שחרית ב'	8:30	סוף זמן ק"ש	09:16
		מנחה גדולה בחדר אוכל	13:15
		מנחה וערבית	19:40
מנחה	13:30 17:40 19:00	שקיעה	19:47 ← 19:49
צאת השבת	20:26	ערבית	20:10

אחות תורנית: נטע בן עמי

שבת
שלום

הקצרה על הפרשה

סיפורו של פינחס שראשיתו בשבוע שעבר (בלק) בקנאה דתית לטוהר המידות בעם, ממשיכה גם השבוע וסיומו יהיה בשבוע הבא, בפעולת נקם צבאית.

נושא הקנאה בער אצל הפרשנים והרבה דיו נשפך עליו לאורך הדורות. נקפוץ לתקופתנו... היו כאלה שהשוו את מעשהו של ישי שליסל - שדקר למוות את שירה בנקי ז"ל, במצעד הגאווה בירושלים, למעשה פינחס. מנגד רבים דחו בשאט נפש את ההשוואה.

רעיון הקנאות של פינחס חצה את האוקיינוס האטלנטי והגיע לארה"ב. קבוצה הנקראת "כוחני פינחס" נטמעה בארגון K.K.K בארה"ב הפועלת נגד ערבוב גזעים בשיטות טרור והפחדה. בקבוצה חברים גברים בלבד ואילו לנשים הכניסה אסורה! (מעניין למה..)

ממליץ להיכנס לאתר בויקיפדיה, לקרוא ולהזדעזע כיצד בני אדם (שאינם ראויים לתואר הזה) בקבוצת ימין קיצונית זו, מפרשת את סיפורו של פינחס (שלנו) ואף מצרפת אליה מאמינים נוספים. קשה לקריאה, אבל חובה להתמודד!

מנחם קימלמן - קיבוץ ראש הנקרה

קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברנו

עמוס כוכבי ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

לסלעית לזר אתך באבלך על פטירת אמך

ימימה חורב ז"ל

קיבוץ סעד

הספד לעמוס כוכבי ז"ל ע"י אהבה ברוריה לורן בעט הקבוצה

חברנו, ידידנו, שכננו היקר, עמוס. אנו נפרדים ממך בעצב רב, בילינו הרבה יחדיו בשכונות טובה. עמוס נולד בחיפה, למשפחה אוהבת וחמה. בגיל צעיר מאוד, אמו נפטרה, והוא גדל אצל בבית סבתא וסבא עם הדודים, אחים של אמו היקרה.

לימים עמוס הגיע לחברת הנוער עלומים כאן התחנך ועבד ובנה משפחה. עמוס עבד בתחילה בגן הירק של סעד, ושנים רבות במסגריית סעד, המצטיינת. אח"כ עבד כאיש אחזקה של מבנה חדרי האוכל.

עמוס אהב מאד את הקיבוץ ואת החברה והקהילה בסעד. במיוחד היה אכפת לו מחיי התרבות והמוזיקה, והשקיע בכך, יזם וארגן מופעים ופעילויות כמו: ערבי מוסיקה, חידון מוזיקלי ועוד... הקים את ספריית התקליטים, שכולנו נהנינו ממנה. יחד עם דליה, רעייתו המסורה, גידלו משפחה לתפארת, וזכו לנכדים ונינים אוהבים.

עמוס נאבק במחלתו שנים רבות, והחזיק מעמד עד היום. עמוס שכני היקר תחסר לנו מאוד... דליה, אלי, רחל, דקלה, ואיה ובני משפחותיכם, הידידות והחברות נמשכת, ביתנו ובתי השכנים "במשעול הצר" פתוחים עבורכם.

חזקו ואמצו, "מן השמיים תנוחמו".

דברי הספד לאמוס כוכבי ז"ל שהיה האהבה הקלה בשם המשפחה

"שתלתם ניגונים בי אמי ואבי

ניגונים מזמורים שכוחים

גרעינים גרעינים נשאים לבבי

עתה הם עולים ופורחים"

אבא, היינו צריכים למצוא זמרת שתשיר פה את המילים האלה, שכל כך אהבת, בזמן שכולנו כאן כדי להיפרד. שיר אהוב, שיש בו הרבה ממה שהשארית לנו. המוסיקה תמיד ליוותה את חיידך, ואת האהבה הזו הצלחת להעביר לכולנו.

השבוע כשסידרתי דברים מהבית, מצאתי את העבודה שכתבתי על נעמי שמר. אני זוכרת אותנו יושבים על הדשא לפני הבית ושרים את השירים מכל ספרי האוסף שהיו בבית, ואת האהבה הזו כולנו ממשיכים להחזיק ולהעביר הלאה.

אלי מתחזן בבית הכנסת שלו, כל אחת מהבנות ביקשה וקיבלה פסנתר כדי שהנכדים ינגנו, ולכולנו ספרים של נעמי שמר בבית. הבנות שלי יודעות שכשאני לבד באוטו אני מדליקה מוסיקה בפול ווליום ושרה בקול גדול, בדיוק כמו שאתה אבא שמעת תקליטים בסלון בבית.

אבא, כולנו יודעים שגדלת בלי אמא, ואני מניחה שזה עיצב את חיידך, ובהמשך גם את הקשר שלך עם אמא ואיתנו, הילדים. למרות שאין תחליף לאמא, בכל זאת זכית לגדול אצל סבא וסבתא אוהבים עם דודים שהיו כמו אחים בשבילך, וכמו דודים גם בשבילנו.

מגיל צעיר מאד חיית בקיבוץ והחיים פה בקיבוץ של בני עקיבא היו הדרך היחידה שהעלית בדעתך שאפשר לחיות.

לא בטוחה מה עמדתך לגבי גן עדן, אבל אם אתה שם, אתה בטח חוגג ברגע זה ונפגש בחיבוקים עם החבר'ה שלך- שומע מוסיקה עם יהודה רוזמן, שוחט תרנגולות עם נחמן ומתכנן משהו עם ישראל. ויותר מכל, בטח אתה שמח לפגוש סוף סוף את אמא שלך, סבתא רחל ואבא שלך, סבא חיים.

אבא, בשנים האחרונות כשנהיה קשה יותר, שמעתי ממך יותר ויותר כמה אתה אוהב אותי וכמה אני הילדה הכי-הכי. עכשיו, ברגע הזה, אני מברכת על השנים האלה. מצד אחד הרגשת רע והרבה רגעים לא הבנת מה באמת קורה. אבל מצד שני זכינו להיות אתך ולהפרד ממך באהבה.

אמא, אחרי שנים של טיפול מסור את נשארתי בלי אבא. אני יודעת שחששת מהרגע הזה מאד, ואני רוצה לומר לך שאת לא נשארת לבד. אנחנו פה, נמשיך להיות אתך, וללוות אותך.

ניטו-

Thank you very much for your help and support,

I can't imagine how we'd have managed this situation without you.

זהו, אנחנו נפרדים ממך אבא, מקווה שאתה עכשיו בעולם שכולו טוב.

עמוס כוכבי ז"ל

איך, איך? איך מתארים את עמוס למי שלא זכה להכיר את האיש הזה, היחיד והמיוחד?

אולי כדאי להתחיל בכך שהיה בעל ידי זהב, שעבד שנים רבות במסגריית סעד עם החברים הטובים ישראל שריד ז"ל ונחמן צור ז"ל. וחשוב להוסיף כמה אהב מוסיקה – קלאסית, אופרה, יהודית, עברית – היה פשוט מתענג על הצלילים. ואוכל – היתה לעמוס תאוה גדולה לאוכל. רזה כמו מקל, אבל אוכל כמו גדול. עוגות פרג היו אהבה מיוחדת שלו. בכל הזדמנות חיפש את עוגת הפרג הדחוסה ביותר. במסעדה היה אומר: "תגידי להם, שפשוט יביאו לי גוש פרג". לראות את עמוס מול הר של ספגטי עם חיוך גדול על פניו... והיה תמיד מרחיב את החגורה לפני הארוחה. אופטימיסט.

היתה תקופה שבה החליט לבשל. למד להכין דגים, מאכלי פסטה, צ'ולנט. היה מארגן סעודות ומזמין אורחים בני מזל. תמיד עם יין טוב. אנין טעם היה! דג מעושן היה מאכל אהוב. אז החליט לבנות מעשנת לדגים. תפס שטח על הרמפה של המטבח. היה מעשן דגים ומגיש בגאווה את התוצרת שלו בהגשה בחדר האוכל, להנאת החברים.

היה נולד אצלו בראש איזה רעיון – היה משקיע עד להגשמתו. למשל, הגה והפיק ערב חידון מוסיקלי רב-משתתפים שעוד זכור לרבים.

ומה עם עין-כמונים? שבת אחת קרא בעתון על משפחה שגרה בצפון, בעין כמונים. חווה, משפחה, גבינות, מסעדה. ביום ראשון עמוס טלפן לעין כמונים. "אני אבוא להיות אצלכם שבוע. אני מסגר. אתקן כל מה שצריך. תמורת לינה. רוצה להכיר אתכם." וכך נולדה חברות ארוכת שנים עם המשפחה מעין כמונים. נסעו פעם לצפון יחד עם עמוס ודליה, ובקרנו בעין כמונים. עמוס התקבל כבן משפחה לכל דבר.

ופעם כשהיינו בחנות יפה לכלי זכוכית בקיסריה, עבר עמוס ו"צלצל" בכל גביעי הזכוכית (בהתעלמו מפרצופו המזועזע של בעל החנות), עד שמצא סט של גביעים "בטון הנכון". וקנה.

מעשה שהיה כך היה: בחדר האוכל (מקום כזה, שאכלו בו את כל הארוחות, גם בשבת) הביאו מלחיות חדשות, כאלה יפות ממתכת מוכספת. לאחר כמה ימים התיישבנו לארוחת צהרים בחדר האוכל ועמוס המליח את המנה שלו, עם חיוך מרוצה על הפנים. או! ככה צריך! אמר. שאלנו? אמר – המלחיות החדשות אולי יפות, אבל החורים שלהן היו קטנים. למה צריך לעבוד קשה? אז אתמול בלילה, אספתי את כל המלחיות, לקחתי אותן לבית המלאכה שלי. מלחיה-מלחיה לקחתי, וקדחתי חורים יותר גדולים..

עמוס אהב כל מה שאיטלקי – האוכל, האופרה, האמנות. כשהגיעו האיטלקים הראשונים לסיפן, מיד התחבר איתם. וכך נולד הרעיון שנטייל יחד באיטליה. תכננו טיול שהתחיל ברומא והסתיים בצפון, כשבדרך בקרנו ברבים מן האתרים המפורסמים ביותר. לנסוע עם עמוס ודליה זו חוויה מיוחדת במינה. מי שהכיר את האדם יודע שעמוס היה אומר כל מה שעולה בראשו. לכן כל מפגש עם אנשי המקום היה מלווה בצחוקים (ולא פעם גם במבוכה - שלנו...) יש לנו תמונות של עמוס ב-CARRARA, באזור מחצבת השיש המפורסמת. בעוד אנו עומדים ממרחק ומתפלאים מן הגודל והיופי של אבני השיש שנחצבו, אנו רואים את עמוס פשוט עולה ונשכב על אחד הבלוקים, משתזף, מבסוט...

בטוסקנה, ביקרנו בבוטיק יין. עמוס בקש לראות את הבקבוק הכי יקר שלהם. בחיל ורעדה הביא בעל המקום בקבוק ענק, מכוסה אבק, וסיפר על ההיסטוריה שלו ועל ערכו הרב. פנינו להמשך הסיור ופתאום מזווית העין ראינו שעמוס חזר כדי להרים בידיו וללטף את הבקבוק המיוחד. הצלחנו לצלם אותו לפני שבעל הבית ראה, וכמעט התעלף! הוא רץ בצעקות, כדי להציל את הבקבוק מידי של עמוס..

ויש תמונה אחרת בתוך סירה שלקחה אותנו לאחד האיים ב-LAGO MAGGIORE. אנחנו כמובן ישבנו מאחור במושב הנוסעים. עמוס – מיד התיישב ליד הקברניט, ופתח בסדרת שאלות. בהמשך ההפלגה, הקברניט פשוט העביר לעמוס את הכובע שלו.. וכך צולם.

מגיל צעיר יחסית, עמוס לא היה אדם בריא, בלשון המעטה. בין אנשי הרפואה היו שקראו לו "נס רפואי מהלך". במשך השנים הכיר רופאים רבים ועבר אירועים רבים. ולא התרגש מכך כלל וכלל. המשיך בשלו. היה אדם מבסוט.

עמוס היה איש שמח בחלקו ובחיייו. מאז שאנחנו מכירים אותו, הדבר שהביא לו הכי הרבה נחת היה: משפחתו. לא היה אבא או סבא גאה ממנו. אהב לספר על הילדים, הנכדים והנינים, ולהסתכל בתמונות. כל ביקור של המשפחה הקרובה והמורחבת היה מסב לו נחת גדולה מאד. ויותר מכל, עמוס אהב את דליה שהיתה ונשארה לצדו מאז ומתמיד, בבריאות ובחולי, והיתה אשת חיייו.

לדליה היקרה, לאלי, רחל, דקלה ואיה, לכלה אמיצה ולחתנים עדו, איתמר ותומר, לנכדות והנכדים, לנינים שעל סבא-רבה עמוס עוד תשמעו סיפורים: הוא אהב אתכם כל-כך.

מי ייתן וזיכרונות מחיינו מלאי הצחוק והאהבה של האיש האחד-והיחיד הזה יביאו לכם מעט נחמה.

שרה ויורט פולק

הלכות ימי 'בין המצרים' ותשעת הימים

1. הימים שבין י"ז בתמוז לתשעה באב נקראו בפי חז"ל 'ימי בין המצרים', על שם הפסוק במגילת איכה 'כִּלְרִדְגָּהּ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמִּצְרִים' (א, ג). בימים אלו אנו מתאבלים הן על חורבן שני בתי המקדש והן על חורבנה של מדינת ישראל והיציאה לגלות. ב"ה במאה השנים האחרונות שב עם ישראל לארצו, אך עדיין יש לאן לשאוף ומה לשפר ולתקן. לכן, מלבד מנהגי האבלות המפורטים, ראוי לחשוב על דרכי תיקון ותשובה לתועלת הכלל (המדינה, הקהילה) והפרט. בסדרת מפגשי חופש עם בנות ובני התיכון אנו עוסקים בתכנים אלו ממש.

2. קהילות ישראל נהגו מנהגי אבלות שונים בימים אלו, והמכנה המשותף לכולם הוא התעצמות האבל והצער עם ההתקרבות ליום החורבן (מ"ז בתמוז עד ר"ח אב, מר"ח אב עד שבוע שחל בו תשעה באב, שבוע שחל בו תשעה באב, ערב תשעה באב).

מ"ז בתמוז עד ר"ח אב:

3. **נישואין** – מנהג אשכנז שלא להתחתן בימי 'בין המצרים' (שו"ע או"ח תקנא ב ברמ"א). מנהג קהילות ספרדיות רבות להתיר נישואין עד ר"ח אב (שם).

4. **תספורת וגילוח** – מנהג אשכנז לאסור תספורת הראש והזקן בימי 'בין המצרים' (שם סעיף ד' ברמ"א). מנהג קהילות הספרדים לאסור תספורת רק בשבוע שחל בו תשעה באב (שם).

5. **ריקודים, מחולות ומוסיקה** – נהגו באשכנז לאסור החל מייז בתמוז ריקודים ומחולות (שם, מ"ב ס"ק טז). פוסקים רבים כללו באיסור זה גם שמיעת מוסיקה בכל ימי בין המצרים. להלכה נראה שיש לאסור שמיעת מוסיקה כמטרה עצמאית, כגון הליכה לקונצרט, הופעה או ישיבה בבית לשם האזנה, אבל שמיעת מוסיקת רקע רגועה (בנסיעה וכדו') מותרת.

6. **ברכת שהחיינו** – טוב להימנע מלברך ברכת 'שהחיינו' על פרי או בגד חדש בימי 'בין המצרים' (שם, סעיף יז), לכן אין לאכול את הפרי החדש וללבוש את הבגד עד לאחר תשעה באב. אפשר לחדש ולברך 'שהחיינו' בשבתות של ימי 'בין המצרים' (שם, מ"ב ס"ק צח), ויש המקילים גם בראש חדש אב אפילו שלא חל בשבת (שם, שער הציון ס"ק צט). ברכת 'שהחיינו' על מצוה (ברית מילה או פדיון הבן) מברכים כרגיל.

מראש חודש אב :

7. 'משנכנס אב ממעטין בשמחה' (מסכת תענית פרק ד משנה ו).
8. **קניות** – משא ומתן של שמחה נאסר בתשעת הימים. לכן אין לקנות בגדים או נעלים בימים אלו והוא הדין לקניה גדולה ומשמחת אחרת כמו רכב חדש או סלון. המתכוננים לשמחה משפחתית שתיערך לאחר תשעה באב, יקנו בגדים לפני ר"ח אב או לאחר תשעה באב. כך גם לגבי כל שאר ההכנות וההתארגנות לשמחה (שו"ע או"ח תקנא ב ובמ"ב ס"ק יא).
9. **כביסה** – מנהג אשכנז לאסור כיבוס בגדים בתשעת הימים (שם סעיף ג ברמ"א). נהגו להקל בכיבוסם של בגדי ילדים קטנים (שם סעיף יד). מנהג קהילות הספרדים לאסור כיבוס רק בשבוע שחל בו תשעה באב (שם).
10. **אכילת בשר ושתיית יין** – המנהג המקובל הוא לא לאכול כל תבשיל בשרי ולא לשתות יין מראש חודש אב (שם, סעיפים ט-יא). מותר לבשל תבשיל פרווה בכלי בשרי. יש מהספרדים שנהגו להקל באכילת בשר ביום ר"ח עצמו (שו"ת יחיה דעת א, מא). בשבת אין מגבלה לאכול בשר ולשתות יין, כמו בכל שבת.
11. **סעודת מצוה** – בסעודת ברית מילה שנערכת בתשעת הימים מותרים המשתתפים לאכול בשר ולשתות יין (שם סעיף י ברמ"א). כך גם בסעודת סיום מסכת אם רגיל המסיים תמיד לאכול בשר בסעודות הסיום (שם במ"ב ס"ק עג).
12. **הבדלה** – במוצאי שבת 'דברים' (אור לה' באב) יש להבדיל על היין ומותר לשתותו. אם אפשר, כדאי לתת לקטן שהגיע לגיל חינוך לשתות רוב כוס מהיין (שם ובמ"ב ס"ק ע).
13. **רחיצה** – נהגו שלא להתרחץ בתשעת הימים (שם סעיף טז). בארץ ישראל, שמזג האוויר לא מאפשר להימנע מרחיצה תשעה ימים, ניתן להתרחץ לשם ניקיון. רחיצה שכזו מותרת מכיוון שאיננה רחיצה של תענוג. עליה להיות תכליתית ולא לשם הנאה. ביום שישי, התירו להתרחץ במים חמים לכבוד שבת (שם).
14. **בריכה** – המקפידים לשחות בגלל צורך רפואי יכולים להמשיך ולשחות בתשעת הימים.

"כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה..."

(בבלי מסכת תענית דף ל עמוד ב)

תפלות בתקופת 'קורונה' והנוסח

לאחרונה דנים רבות על בית הכנסת: יש המשבחים את מניני הרחוב המערערים את הקביעות והקבעון של המקדש מעט, ויש המהללים דוקא את התפלה המקובעת לעומת האווירה הקלילה מדי בחוץ. בעיקר בגלל ההפרעות [כלבים, ציוץ הצפרים, אופניים וכד']. שאלת הנוסח לא נפקדה מן הדיון, ואבקש לתרום כמה מחשבות: א' הטענה נגד הישיבה המעורבת בחוץ "כמו הרפורמים" איננה חזקה בעיני, באשר מדובר רק במשפחה הקרובה, ובשעת הדחק.

ב' השתתפות אנשים שאינם רגילים להיות חזנים אכן גדלה, אף כי יתכן שריחוק האנשים זה מזה והחלל חסר האקוסטיקה מפחיתים את ההשתתפות הנשמעת. גם קשה לשמוע את קריאת התורה, כמעט כמו בבתי כנסת לא מעטים, שקשה לשמוע מפני השיחות המתקיימות שם.

ג' קירוב לבבות מתאפשר בכמה מובנים דוקא במניני הרחוב: שיתוף אנשים שמפחדים להיכנס לבית הכנסת, התענינות בשלום השכנים ובצרותיהם, וכמובן עזרה לזולת. כי לולי המנין הזה לא שמענו מי זקוק לעזרתנו.

ד' האמירה הבבלית שהתפלה מתקבלת רק בבית הכנסת נסתרת בירושלמי [ברכות ה א], שמדבר בשבח המתפלל בביתו, באשר צריך אמנם "להתפלל במקום המיוחד לתפלה", אך מיישבים את סתירה "כאן ביחיד, וכאן בציבור", ובכל מקרה, במקום שהציבור **קבע** לתפלה [כמו בדשא לענ"ד, וכן רמז הרב ארי בנוגע למנין אצלנו וברכת 'מעין שבע'] הוא הוא "המיוחד" המוזכר, ולא רק בית הכנסת.

ה' במרחקים נכונים, אפשר לוותר על המסכה, אשר מהווה הסחת דעת קשה בתפלה. והואיל והזכרתי את המסכה, הקושי לכסות פה ואף יחדיו ידוע, אך אני חושש לגורל המתפללים כאשר לא הכל מכסים כדין את פניהם ומסתפקים בכיסוי הפה בלבד. שמא בהדרכה לא הדגישו זאת?

נראה כי יש יתרונות וחסרונות בכל מקום, אך טוב שיש לנו הזדמנות להכיר צורת תפלה שונה.

והנוסח?

דברי **דביר דמרי** במוסף שבת של העיתון 'מקור ראשון' באו בזמן הנכון. התקופה הזאת מלמדת שאפשר אחרת. אפשר להעמיד חזן ספרדי במנין אשכנזי מובהק, ולהיפך. ומיד נבחין כי הקהל יודע להצטרף אליו כאילו נולדו בעצדתו. כלומר, השילוב הנהוג בקהלות רבות והולכות יכול להתאים במקומות שלא חלמו עליו. אמנם לא לגרעין הקשה של עדה כלשהי, כי טרם התחברו ל"עם ישראל" בכל גווניו. אבל הקהלות המעורבות, אפילו באחוזים בודדים, יבינו כי תורתם איננה היחידה שתיחשב 'דברי א-להים חיים'. יפה בעיני שיתוף הפעולה ביישובים אחדים לאפשר לחזן לבחור את סגנון התפלה, עד כדי חזנות 'אל-עדית' כאשר החזן אפילו איננו יודע איזה עדה היתה פעם 'בעל הבית' של המנגינה.

ולענין שילוב מלא, אני מסתייג מעט מכמה הצעות של דמרי [כפי שכתב במאמר הנ"ל]: הוא דוגל - על פי דבריו - בהוספת קטעים מכל עדה. לעניות דעתי, כל הוספה צריכה לגרור גם השמטה, פן יארך זמן התפלה עוד ועוד בגלל אותן הוספות.

בעיני, ויתור על 'יקום פורקן' עדיפה על השלטתו על קהל מעורב, וכן 'פטום הקטרת' הארוך. די לנו שכופים [כן, כופים!] תפלות - חסידיות בעיקר - על ציבור שמעולם לא הכיר ואין להם שיח ושיג עם פרקים 'קבליים' שהצליחו להשתחל והפכו ליחובה קדושה בקהלות רבות.

טוב שנקבל את השבת כמו בשירת יוצאי מרוקו, ולא באוסף מנגינות 'לא רגועות' שרק מסרסות את פסוקי המזמורים, ואינן משרות את הרגיעה המיוחלת בשבת. נבחר מנגינת 'לכה דודי' רגועה, ובקיץ אולי נקצר את השירה, כי מאוחר ולא רק הילדים עייפים.

לא נוסיף לכל עולה 'מי שברך' ארוך ומייגע, כי ממילא איש אינו מאזין. ויבמה מדליקין' ולימוד אחר נקרא **בנחת** בבית [לפני הדלקת נרות].

ואם ישאלו מי התיר לשנות נוסח? הנה דברי הספר טוב עין שלהחיד"א [סימן ז]:
 מעשים בכל יום ברכי ועיירות גדולות בגלילותנו דמשנים תיבה אחת או שתיים בברכות יוצר וברכות שמנה
 עשרה וכיוצא . . . ואין פוצה פה . . . דע דאין קפידא בזה דכל א' יאמר דהנסחא עיקרית כדבריו ונפל טעות בספרי
 הדפוס והרוצה לשנות יכול לשנות . . . הרשות בידם שאינו דבר איסור והיתר.
 [זאת הבאתי בקיצור. אך ראו את המקור, שכתב כן אפילו לתפלת י"ח וברכות ק"ש].

בלב עם הדת מלך

רבוני מנינים לכאורה סותר את העיקרון הזה. אך יש בכל קהילה אנשים המתקשים ללכת רחוק או אפילו לנסוע
 ברכב למנין המרכזי שלוש פעמים ביום. לא להגם קבעו בכל קהילות ישראל שדואגים לרב בית סמוך לבית
 הכנסת. ואותם אנשים שקשה להם [פיסית או נפשית], נוח להם מנין קרוב לביתם. במושב קרוב ראיתי פעם
 שמתקשים להשלים מנין למנחה, אף כי אין עוד מנין בכל המושב. לכן, במקום לטעון שנראה 'כשתי תורות' [ביטוי
 קשה שלענ"ד אינו שייך ליישוב שמתהדר בשני מקומות תפלה], נשמח שמזכים אותם אנשים במנין.

כל המוסיף גורע. יש קהל ממושמע אשר מאריך רוח עד סוף התפלה לפני שפושט את טליתו, ולעומתם יש בתי
 תפלה אשר מתרוקנים החל מברכת הכהנים.
 דרוש איזון.

אלהוא ענין

עוד דבר שהתבטל באלף הקורונה

בכל שנה תלמידי תיכון רבים עורכים מסע לפולין כדי ללמוד על מה שקרה בשואה, השנה זה כמובן התבטל, ואני
 שמתנגדת במשך שנים למסעות האלה לא מצטערת. אסביר את התנגדותי.

המשתתפים במסעות הם נערים ונערות בגיל ההתבגרות, גיל שכידוע הוא לא פשוט ונראה לי לא נכון להלביש עליו
 עוד נושא כל כך קשה על ידי ביקור במקומות הקשים בהם התנהלו כל הדברים שהם אמורים ללמוד עליהם.
 מניסיוני כמנחת קבוצות הורים הכרתי את הקשיים של הנערים השבים.

יש חשיבות ללמד את הנוער על השואה, אבל ישנן דרכים מתאימות יותר ללמד אותם, כמו הביקור ב"יד ושם"
 שם ישנה תערוכה מדהימה על היהודים באותה התקופה. חוץ מזה ישנם אנשים שיכולים עדיין לספר את שארע
 להם. לא חייבים לנגוע בדברים כדי להאמין בהם, להבדיל אלף הבדלות אנחנו מאמינים בקדוש ברוך הוא בלי
 לנגוע בו, רק רואים את כל העולם שהוא ברא, ואת כל מה שקורה בטבע בשליטתו.

דבר נוסף שחשוב לי הוא חוסר הרצון שלי לפרנס את הפולנים. כל מי שנכנס למדינה מביא כסף ולפולנים שהיו
 שותפים לשואה לא מגיע לזכות בממון של עם ישראל.

את דבריי אלה אמרתי כמה פעמים בדיונים שהתקיימו בבתי ספר שהיו בעד ונגד המסעות לפולין, אני הייתי
 ב'נגד' כמובן.

ענין קאסול-ענין

פסיפס le מנא'נות

רבות נכתב ועוד ייכתב על האופן שבו משבר הקורונה השפיע על חיינו. משבר אשר הניע אותנו לצאת מן המסגרות הקבועות, לשנות נקודות מבט, לצלוח רזי טכנולוגיה נסתרים, לתקשר זה עם זה, ללמוד וללמד באופן מחודש. עבודה שבלב, התפילה, אף היא אותגרה. ראשית, התפללנו איש איש בביתו. העמקת המשבר הביאו לשינויי ההנחיות וחוסר קביעות - תפילה באוויר הפתוח בלבד, בעשרה, עשרים, חמישים, שבעים ושוב חמישים... זעזועים ושינויים מניעים אותנו מן הקבוע והמוכר וגובים מאתנו מאמץ אך בד בבד מזכים אותנו בתחושה בריאה של גמישות וחוסן.

הרב ארי התייחס לאחרונה להיבט ההלכתי של התפילה בבית הכנסת. פסיקת הרב קובעת כי קדושת בית הכנסת עולה על כל מניין שכונתי. לפיכך, הפיצול למניינים שכונתיים אינו רצוי. בדבריו, התייחס הרב לפיצול ולקביעון של נוסחי התפילה (אשכנזי/ספרדי/תמני ועוד) לאחר הקמת המדינה כטרגדיה. אני מאמין ביכולת של הציבור להתגמש ולאתגר עצמו ביצירת מציאות חדשה בתפילה - תפילה ישראלית שמשלבת את כל גווני האוכלוסייה בסעד. השינוי אינו מתבסס על החלטות אלא על עובדות בשטח וגמישותו של הציבור. הרב הזכיר את תפילות השבת בבית הכנסת ברמת אביב שבו הטיבו לבצע 'היתוך' בין הנוסחים השונים. בטוחני שכל אחד מחברי/חברות הקיבוץ היה עד למניינים מיוחדים – במלונות (בהם הנוסח נקבע באופן ספונטני על פי הרכב האורחים), בשבתות של הקיבוץ הדתי ובקהילות נוספות ברחבי הארץ (כפר אדומים/אורנית/חרוב ועוד). כל בית כנסת והייחוד שלו. כל בית כנסת והניגון שלו. החוויה האישית שלי במקרים כאלה היא חיובית מאוד. למשל, זכורה לי במיוחד קריאה בתורה בנוסח 'טריפולי' (לוב) במלון אילתי שנדמה היה שזו 'ההצגה הכי טובה בעיר'. שהרי ניגון נעים וקריאה מדוקדקת של טעמי המקרא מוסיפים לטקסט רובד רוחני.

ידענו ניסיונות מוצלחים יותר או מוצלחים פחות של שילוב בין נוסחים. אמנם לא צלחנו את נוסח הסליחות המשולב. מנהג אמירת "שיר השירים" לפני קבלת שבת לא שרד אלא מספר פעמים בודדות. עם זאת, נקודות אור של פתיחות ניתן לאתר ב'קדושה' נוסח ספרד, קדיש שנאמר על ידי נשים מן העזרה, הפטרה בנוסח תימן ועוד. הפסיפס היפהפה שיצר הנזי אינו מזדעזע מכך שכוונת הלב בתפילה מהדהדת בניגונים שונים את קירות ההיכל. ההיפך הוא הנכון – פסיפס של אבנים מתאים לספוג פסיפס של קולות וצלילים. האם הלבבות שלנו מוכנים לגיוון הזה? האסתטיקה של השילוב מלמדת אותנו צניעות, פתיחות ומפיחה בנו קלילות. בעבודתי החינוכית בבתי ספר רבים ברחבי הארץ זכיתי לשמוע ולהשמיע 'קולות' שונים של פיוטים מקהילות ישראל השונות. בתי ספר אשר פתחו את הלב זכו בחגיגה לאזנים, בחידוש מסורות ובשיעור בענווה. אימוץ עקרונות אלה עשויים להעצים לטעמי את חוויית התפילה. כפי שהקורונה הזיזה אותנו מאזור הנוחות ורבים מאתנו ראו בכך הזדמנות לבחינה והתחדשות – כך גם נוסח התפילה וקריאת התורה ראוי שינוע עם רוח התקופה.

שנזכה לשוב במהרה לתפילה משותפת ומתחדשת בבית הכנסת בקרוב.

סולר' סולר'

בראשית הא'ט!

אנו מתרעננים בקיץ זה במשפחות נוספות שתגענה בזמן הקרוב לסעד.

במסגרת מסלול 4 שנים של בני משק יגיעו **דינה (פרידמן) ושבתי ברודר**. הם יגיעו אלינו מירושלים וייכנסו לקרווילה ששימשה בעבר את משפחת רוטנברג, כשתהיה מוכנה לקליטתם.

למשפחת ברודר - קליטה מהירה, והתערות חברתית קלה! בהצלחה!

ומי לקליטה?

משפחת שלומית ויאיר שלומי-תגיע אלינו בשבוע הבא. יאיר עובד ב"רובוטי כאן" בעומר כמתכנת מחשבים ושלומית עובדת כמזכירה באוניברסיטת בן גוריון. לזוג שתי בנות: עדי בת שנתיים + וטל בת כחצי שנה. המשפחה תגור בקוביות המשופצות בקומה השנייה. יאיר ושלומית גרו בעבר בסעד במסלול בנים, גרו מחוץ לסעד שנתיים וחזרו לקליטה.

אנחנו מאחלים למשפחת שלומי הצעירה השתרשות מהירה וטובה בקהילת סעד.

הדר ועדו וייס - יגיעו לאחר ט' באב. ויגורו בקרווילה שגרה בה משפחת דומיניץ. עדו ימשיך את שירותו בקבע בת"א והדר סיימה את לימודי הסיעוד באוניברסיטה העברית.

ברוכה הבאה משפחת וייס הצעירה וקליטה טובה ומוצלחת!

כפי שאתם רואים, זכינו ומשפחות חדשות מבקשות להצטרף לחיי הקיבוץ והקהילה, אך כדי להצליח במהלך קליטה זה אנחנו זקוקים לעזרה של כל אחד ואחת מכם! בהזמנה לקידוש, סעודה, (גם בני משק!! וגם משפחות שהגיעו לפני שנה-שנתיים+) במילה טובה. בחיך והסברת פנים בכל בו, בשבילים, בבית כנסת וכיו"ב. הכל כמובן, בזהירות המתבקשת בימים אלה.

לכל משפחה עם הגעתה לסעד יש מלווה מטעם ועדת קליטה לשבועות הראשונים, ומשפחה מלווה גם להמשך הדרך.

שנזכה לשמר את הראוי לשימור, ולהתחדש בכוחות רעננים!

מתוקה בשם ואצת קליטה

פנייה לנהל'ט:

בגלל הקורונה והסגר הרבה בעלי חיים התרגלו לכך שאין הרבה תנועה והם מסתובבים בקיבוץ בחופשיות. כולנו רואים תנים, שועלים, קיפודים וגם זיקיות. לצערי, הזיקיות, שהן איטיות יותר משאר בעלי החיים, חוצות כבישים ונדרסות.

אני מבקש מכולם לנהוג בזהירות ובאיטיות גם למען בני האדם וגם למען הזיקיות.

אנא שמרו עלינו ועל בעלי החיים הסובבים אותנו. הבקשה תקפה לשטח הקיבוץ וגם לשדות.

ד"ר יו כרם

נחמאות בהנחה *de* שירותי הרווחה!

על שביתת העובדות והעובדים הסוציאליים

כפי שוודאי ידוע לכם קיבוץ סעד התברך בעובדות ועובדים סוציאליים רבים (אולי בגלל שמו – סעד?). השבוע יצאנו, העובדות והעובדים הסוציאליים לשביתה ללא הגבלת זמן וחשוב לנו לשתף אתכם במטרות השביתה ובמה שעומד מאחריה.

אז בראש ובראשונה מטרת השביתה היא שיפור השירותים החברתיים במדינת ישראל. המצב היום בשירותי הרווחה בישראל הוא שהצרכים הסוציאליים עולים וגוברים ואילו השכר של העובדים הולך ונשחק. היום במערכת הרווחה יש 1000 (!) תקנים פנויים שלא מצליחים לאייש אותם. למה? כי אף אחד לא רוצה לעבוד בתנאים כאלו. הדרישות הגבוהות של התפקיד, העומס הרגשי והשחיקה הרבה לא מצדיקים את השכר המוצע עבור המשרה. עובדה זו ממחישה יותר מכל את המשבר בו אנו נמצאים. ברור כי במצב בו במערכת חסרים כל כך הרבה עובדים העומס על העובדים שכן נמצאים במערכת גדול מאוד, והאפשרות שלהם לתת שירות ברמה גבוהה נפגעת. ללא שיפור מהותי בשכר של העו"סים, מצב שירותי הרווחה בישראל ימשיך להתדרדר.

בנוסף, חלק מהקושי הרב בעבודה הוא אלימות ברמות שונות המופנית כלפי עו"סים בעבודתם. פעמים רבות עובדות מקבלות איומים, צעקות, קללות ולעיתים אף אלימות פיזית חמורה. אי אפשר לתת שירות מקצועי ואיכותי כשיש דאגה לשלומי האיש. ומעבר לכך – ברור לנו שחלק מרכזי מהאלימות נובע מתסכול של אנשים במצבי חיים מאד קשים, ביחס לשירות אותו הם מקבלים. במקרים רבים השירות הניתן לוקה בחסר – בגלל היעדר תקציבים ועומסים בלתי אפשריים. אי אפשר לתת שירות טוב מספיק כשעובדת אחת אמורה לטפל בכ-150 משפחות, ולעיתים יותר! לכן, הקשר בין העומסים, שנובעים בין השאר מתנאים גרועים, לבין האלימות ברור לנו ודורש טיפול מיידי, בנוסף, כדי לטפל בכך הוכנה תכנית מוגנות עבור העובדים הסוציאליים אולם היא אינה מתקצבת ע"י משרד האוצר, וזו דרישה נוספת שלשמה יצאנו לשביתה.

אם כך, ודאי תשאלו – אז למה דווקא עכשיו? למה בדיוק כשיש משבר קורונה? אין תזמון יותר טוב? אז האמת היא שבשנתיים האחרונות לא היה תזמון טוב יותר – או שהיו בחירות, או סבב ביטחוני או משבר קורונה. אבל בהתבוננות מעמיקה יותר, בשנתיים האחרונות איגוד העובדים הסוציאליים עשה מאמצים רבים לנהל משא ומתן עם משרד האוצר על תנאי ההעסקה. מה היתה תגובת האוצר? מריחת זמן במקרה הטוב והתעלמות מוחלטת ברוב הזמן. משרד האוצר אפילו לא הסכים להתחיל במשא ומתן, ובמצב הזה לא נותרה ברירה אלא לפתוח בשביתה. ולכן מלוא האחריות על שביתה בתזמון הזה מוטלת על כתפי משרד האוצר.

אנו מקווות שכתוצאה מהשביתה משרד האוצר יסכים להיכנס למשא ומתן תחום בזמן על רפורמה במבנה השכר ותקצוב תכנית המוגנות. עד אז כנראה נמשיך להסתובב בשבילי הקיבוץ וללכת להפגנות ומחאות.

ולסיום מילים אישיות שנכתבו לחברי ועדת הרווחה:

"להיות עובדת סוציאלית זה לעבוד כל הזמן עם הלב. כל הזמן להרגיש אנשים. את הכאב שלהם. את הפגיעות שלהם. את הצער. את חוסר האונים.

להיות עובדת סוציאלית זה לחזור הביתה ולאט לאט לקלף את השכבות של הצער והכאב עד שאני מסוגלת לפגוש את הילדים שלי ואת האיש שלי.

להיות עובדת סוציאלית זה לפתוח את תלוש המשכורת ולשאול איך? איך זה יכול להיות? ככה מעריכים את העבודה שלי?

תעזרו לנו. תראו לנו את ההערכה שלכם. תצטרפו למאבק שלנו. תתמכו בנו!!!"

אז אם אתם שואלים את עצמכם איך אפשר לתמוך בנו, נבקש שפשוט תהיו שגרירים שלנו. תבינו את המסירות הרבה, המקצועיות והמורכבות בה אנו עובדים ותשתפו את מי שאתם משוחחים איתו. מבחינתנו זה הרבה מאוד. מעבר לכך אפשר לפנות ללשכת שר האוצר או לפניות הציבור במשרד האוצר- ככה מפעילים לחץ ציבורי על נבחרי הציבור. אפשר גם להגיע להפגנות ולעקוב בתקשורת על הנעשה. מוזמנות ומוזמנים לשוחח איתנו על הנושא, יש לנו הרבה מה לספר.

נצמי רסיס-טל, ודודיש קלי

“תנאות דעל ירביצני..”

המדשאות שבקיבוצנו נועדו להרחיב את דעתנו, ולתת לנו שלווה נפש ונוף יפה. לעיתים אנו נהנים מהדשא לדברים חגיגיים פרטיים, לפעילויות ציבוריות-קיבוציות ובוודאי שגם לכך הוא מיועד.

אולם, לאחרונה נתקלתי בתופעה מאכזבת. הגופים או האנשים שמשתמשים בכר הדשא, פורקים את ציודם על הדשא תוך שימוש בדרכי הגישה העדינות אליו בגסות.

משטחי הגרנוליט, סביב הכלבו, המועדון, חדר האוכל ועוד.. שעליהם נוסעים הרכבים ואפילו הקלים שבהם, נפגעים מכך קשות היות והם לא מיועדים לשאת עליהם משקלים כבדים.

עלות תיקון הסדקים והפיצוצים של המשטחים המיוחדים מגיעה לעשרות אלפי שקלים ואנו נעזרים בבעלי מלאכה נדירים ויקרים. למרות כל המאמצים, לאחר התיקון יופיו של המשטח לא יהיה עוד כפי שהיה..

ולכן, חשוב ליידע כל נותן שירות (קייטרינג, מוסיקה, מוכרנים למיניהם ועוד..) שאין לעלות עם הרכבים על משטחים אלו.

באחריותו של כל משתמש בדשא להגן על הרכוש המשותף ולדאוג לו כאילו מדובר ברכושו הפרטי.

מעתה ואילך, כל מזמין שירות (פרטי או ציבורי) יישא בעלויות הנזק במקרה של פגיעה במשטחי הגרנוליט.

אבקש מכל הנוגעים בדבר, לתאם איתי לפני כל אירוע על הדשא את דרכי הגישה אליו ולהצטייד מראש בעגלות ידניות.

משהל'ה ט'נצברט

ללאה כץ ולכל המשפחה מלל טוב לנישואי הנכד
יאיר, בתם של יצל ונדיה כץ צה"ל דריה
איחולים למחות ולאושר

על מצלף העוני מ"כ"י ראשון" / נצחא רוסנברג

בתפקידי הקודם כעו"ס במחלקה לשירותים חברתיים בנתיבות ליוויי נשים שנלחמות לצאת ממעגל העוני וריכוזי תכנית תעסוקה ייחודית. יותר מכל הסיפורים הקשים על פגיעות אלימות והזנחה גיליתי שהסיפורים שהותירו בי את הצלקת הרגשית הקשה ביותר היו החוויות של החיים בעוני. זה מלווה אותך יום יום שעה שעה. עבודה סוציאלית היא אמנם שליחות.. אבל היא גם מקצוע. אסור שנשכח.

כשיש נציגי ציבור שטוענים שאין משפחות רעבות ללחם.. אנו, העובדים הסוציאליים יודעים בדיוק עם מה המשפחות הללו מתמודדות. עכשיו אנחנו מבקשים הכרה בעומס ובתנאים הלא סבירים כדי להמשיך. מצרפת בהמשך פוסט שהוא מעין "עדות" שלי לשיחה שניהלתי עם מטופלת: "לפעמים אני לא מאמינה לאן הגענו. מפחיד. אני מסתכלת על אנשים סביבי. לא מרגישה שאנחנו חיים באותו עולם. העולם שלי זה המפעל. משש בבוקר כשאני על ההסעה עד שמונה בערב כשאני נכנסת הביתה. מצחיק, אם האחראי משמרת היה יכול היה נותן לי את המפתחות... אני תמיד שם. לא מבינה איך העובדות האחרות, אחת גרושה אחת עם הרבה ילדים איך הן יוצאות בהסעה של האימהות.. מוותרות על עוד כמה מאות שקלים בחודש. יודעת מה זה מאות שקלים? פעם בסופר לא הייתי יוצאת בלי עגלה של 1700 ₪. היום תני לי 300 ₪ אני קונה לך עולם.

כל הזמן הראש חושב מה עוד אפשר ממה עוד אפשר להתקיים. זה ברמה הכי בסיסית אני אומרת לך. פדים. אני והבת שלי לא קנינו פדים כבר לא יודעת כמה זמן. שמות נייר טואלט. נייר טואלט!! עכשיו אימא שלי עשתה לנו קנייה. עכשיו היא אין לה מאיפה אני אומרת לך אבל בלי זה גם לשבת לא היה לנו כלום. אז קנתה קצת קטניות קצת מעבר. נייר אפיה, שמרים. דברים שלא תקני אם נגמר. לא תקני בעשרה שקלים שמרים אם בזה את קונה שלושה לחמים.

אבל אני אומרת לך לפעמים יש מקרים.. שאני לא מצליחה להסביר. אחותי נתנה לנו תלושים בחג. 500 ₪ לרמי לוי. נסענו חמישי בלילה אחרי החג. וידעתי שלבעלי יש עוד 200 ₪, אז מילאתי עגלה. שמתי בשרים, משחות שיניים, מה לא, רק שיהיה. לפני הקופה שאלתי אותו על ה 200 ₪ הוא אמר לי איפה.. זה מהחג להיום תיק תק- היה חסר חלב, דברים, נגמר. אמרתי לו מה... ואני מילאתי את העגלה, מה נעשה?! את הכול פה אני צריכה מה אני מורידה... הגענו לקופאית ואמרתי לה בשקט שיש לנו רק 500 ₪ ושתסמן מתי נגמר. אני אשים קודם מה שהכי צריכה ואני שמה ושמה והמוצרים עוברים ואני אומרת לה תגידי כמה כי אין לנו יותר, היא אומרת שזה בסדר, והעגלה מתחילה להתרוקן. בשרים, דגים, נייר טואלט, אבקת כביסה. תקשיבי בסוף היו חסרים לנו רק עשרים שקלים. את לא מבינה איזה נס. נס! נס! ישתבח שמו חזרתי הביתה, ישתבח שמו אני רק אומרת. כי אני יודעת להעריך עגלה על השקל, לא אמת. אז את מבינה.. אני מסתכלת גם על זה ורואה ניסים, פשוט זה קשה לא לדעת מתי זה ייגמר, אם רק הייתי יודעת שיש לזה סוף. שבגילי אני צריכה לעבוד כ"כ קשה ככה במפעל. רק לדעת עד מתי. אבל אני לא מתלוננת בחרתי לצאת לעבוד. זה באמת מזל. במשמרות של הערב מביאים לנו ארוחות חבל על הזמן. אני מביאה לי ביצה קשה מהבית ואת כל מה שנותנים לנו במשמרת מביאה ככה הביתה. מה את יודעת-גבינה וגבינה צהובה וטונה, יוגורט. לפעמים נשאר כמה טונות החברות שלי אומרות לי תיקחי.. אז מכינים בערב לילדים ככה טונה וסלט. את הגבינה לבנה הם אוכלים כמו מעדן החמודים שלי. מפזרים סוכר ואוכלים בכפית. אבל באמת זה לא פשוט. הגדולים מחפשים גם עבודה שיוכלו לעזור לנו. קשה לי עם זה מאוד אבל הם רואים שאין כלום. הילד שואל אותי אימא איך אין? אני אומרת לו אין! שקל לתת לך אין לי, שקל. נעמה את יודעת מה זה שקל? שקל!

לילה אחד חלמתי שיש לי שקל בארנק. תביני איפה אני. שקל אחד."

סעד קת צ"ל

לפי המניין שאנו מונים כאן בק"ק סעד, מלאו בשבת שעברה, ע"ג שנים ליום העלייה על הקרקע באתר הנקרא בפנינו: "סעד תחתית". ואכן, לפי תנאי הטופוגרפיה, כך יאה לקרוא לאתר. כזכור בוודאי לכולם (מסיפורי הסבא והסבתא) לאחר תום מלחמת השחרור, עלתה קבוצת סעד לגבעה רמה זו – שאנו יושבים עליה, מבחינת "מבירא עמיקתא לאיגרא רמא"...

ראשוני חבורת המייסדים, שקראו לעצמם קבוצת עלומים, מנו כמניין חברים/ות. הם התאגדו לפני פ"ג שנים והיוו כמעין פ ג לעומת גרעיני ההתיישבות עתירי חברים. זמן קצר אחרי חנותם בכפר גדעון, עברו לשנתיים לאזור נתניה ונחתו למשך כשבע שנים בהרצליה ג'. מאז לא פ ג המתח החלוצי גם בלב המצטרפים – לפעול למען החברה והעם.

הצירוף ע"ג מזכיר את הסיפור במשנה: תענית פרק ג' משנה ח'.. מעשה שאמרו לו לחוני המעגל: התפלל שירדו גשמים. אמר להם: צאו והכניסו תנורי פסחים, בשביל שלא ימוקו. התפלל – ולא ירדו גשמים. מה עשה? ע ג עוגה ועמד בתוכה ואמר לפניו: ריבונו של עולם, בניך שמו פניהם עלי, שאני בן בית לפניך, נשבע אני בשמך הגדול שאיני זו מכאן עד שתרחם על בניך! התחילו גשמים מנטפים. אמר: לא כך שאלתי, אלא גשמי בורות שיחין ומערות. התחילו לירד בזעף. אמר: לא כך שאלתי, אלא גשמי רצון, ברכה ונדבה. ירדו כתקנן.. הסיפור המעניין עוד נמשך במשנה – כדאי לעיין שם. הקשר לימינו ברור – שנת תש"ף החלה אצלנו בגשמי ברכה, כמו בסיפור של חוני המעגל. אך בהמשך נחתה עלינו מכת הקורונה..

מסורת ישראל היא, שכאשר צרות מגיעות – אנו בודקים את עצמנו "נחפשה דרכנו ונחקורה". חיפשתי במחשבתי אלו עוולות ביצענו – ולא מצאתי.. ק"ק סעד נראית בעיני כקהילה חסודה, העוסקת בין במצוות שבין אדם למקום ובין במצוות שבין אדם לחברו. (טוב, לא צריך להגזים, אבל מותר להגיד "מקצת שבחו בפניו"...)

על כן טרחתי ושוטטתי ברחבי הקיבוץ לחפש פגמים, ומצאתי רק שני עניינים הטעונים תיקון: באוסף הפריטים הארכיאולוגיים ממזרח לחדר האכילה, מוצב גם לוח הסבר למקור הממצאים ולתקופותיהם. אך דא עקא, נפלה שגיאה בקביעת מועד הממצאים. נכתב שם: בתקופה הביזנטית, במאות הראשונות לפנה"ס.. וצריך להיות: לספירה. הביטוי "המאות הראשונות לפנה"ס" – משמעו: המאות הראשונות לבריאת העולם, ונדמה לי שהן קדמו במקצת לתקופה הביזנטית..

תיקון אחר שצריך לתקן: לא הרחק משם, בסמוך לתחנת הדלק – גיליתי מטרד – עשביה יבשה העלולה להוות סכנה של התלקחות ביום שרב. וכאשר זה צמוד לתחנת דלק, עלול להיגרם אסון, חלילה.

טוב, רבותי הקוראים, מקווה אנוכי שגם אתם לא תמצאו עוולות – אולי פה ושם רק חסרונות הניתנים לפתרון. ויהי רצון שנעבור אנו, וכל עם ישראל וכל האנושות העולמית במהרה בימינו לעולם ללא קורונה – אמן.

חנן אולן

לפת וצ'יאף מילק, מיל טוב להולדת הבן - שקד
למיכל ואיתן הימן, למריט שלמון ולכל המשפחה
איחולים מנחות ולנחת!

דף מידע מהנעשה בקהילה - קיבוץ סעד

לציבור שלום

קורונה- הגל השני הולך ומתגבר ואנחנו נערכים בקיבוץ על מנת להתאים את עצמנו להנחיות החדשות. הצוות קיים השבוע פגישה לפני פרסום ההנחיות ונערך להתאים את המערכות לקראת צאתן, ובמקביל לחשוב קדימה במידה ותהיה החמרה בהגבלות.

- **חד"א-** אנחנו פועלים בהתאם למתווה המסעדות(אין הוראות ספציפיות לחדרי אוכל בקיבוצים) לצד התאמות נדרשות. כלל האוכלוסיה- לוקחים מנות, החינוך- אוכלים בבתים וציבור המבוגרים מורשים לאכול בחד"א לפי קפסולות והרשמה מראש. הוצבה עמדה לבדיקת חום ומתזכרים חובה להיכנס עם מסכות ולשמור על כללי היגיינה.
- **בית הכנסת-** התאמת התפילות בבית הכנסת ובמניינים להוראות- יצאו הנחיות מפורטות על ידי ועדת דת.
- **בריכה-** כולנו מצרים על הסגירה, במהלך השבוע היו פרשנויות שונות האם אנחנו בריכה ציבורית או פרטית, בעקבות חוות הדעת וההבהרות שיצאו- חד משמעי אנחנו נאלצים לסגור לכל פעילות. נעשים מאמצים בקרב המגזר הכפרי לאפשר את הפתיחה במתכונת שונה- נחכה לראות לאן יתפתחו המאמצים וההחלטות בימים הקרובים. כל אלו שמפעילים בחצר ביתם בריכות- אנא השגיחו ושימרו על הילדים !!
- **חדר כושר-** בשלב זה חדרי הכושר לא מורשים לפעול, אנחנו בוחנים את הנושא.
- **חינוך-** בגיל הרך פועלים לפי ההנחיות- ללא שינוי. חינוך חברתי- לפי ההנחיות ובשיטת הקפסולות.
- **מרפאה-** כרגע יש אצלנו 2 אנשים הנדרשים בבידוד ואין חולים מאומתים. מדגישים שוב שיש להתקשר ולתאם הגעה למרפאה. כל מי שחש ברע ומפתח תסמינים או נדרש בבידוד אנא הודיעו באופן מיידי לצוות המרפאה.
- **פעילות תרבות וותיקים-** צוות התרבות פועל להתאמת התוכנית בהתאם למציאות החדשה שנוצרה. פעילות החוגים והוותיקים מתבצעות בקבוצות קטנות ותחת נקיטת כללי זהירות- אנחנו מנסים לשמור על שיגרת פעילות ככל שניתן.
- **גני משחקים-** גני המשחקים לא נפתחו מתחילת הקורונה, לצערנו יש עדין כאלו שקורעים את הסרטים ומשתמשים במתקנים- אנו חוזרים ומדגישים הנחיה זו- גני המשחקים סגורים !!!

יתכן ובימים הקרובים המציאות תשתנה ונמצא את עצמנו תחת מגבלות יותר מחמירות, אנא הקפידו על ההנחיות ! שימרו על הבריאות, על עצמכם ועל הקהילה שלנו.

קהילה שבשגרה- לצד העיסוק בקורונה שמצריך מאיתנו קשב ומשאבי ניהול, אנו רואים חשיבות במציאות מורכבת זו גם להמשיך בתוכניות העבודה על מנת להשיג את היעדים שהצבנו לעצמנו בתוכנית העבודה השנתית.

מידע לציבור - אנו רואים חשיבות בהעברת המידע לציבור באופן שוטף ורציף. הדיווח נעשה באמצעים השונים: הקהילנט, סמס, דפי מידע, עדכוני קורונה ופרוטוקולים. מסבים את תשומת ליבכם שכל הפרוטוקולים של ישיבות המזכירות, הנהלת האגודה הקהילתית והנהלת הקהילה מועלים לקהילנט וניתנים לצפייה לאחר אישורם בהנהלה(הפרוטוקל של הישיבה הקודמת מאושר בתחילת כל ישיבה). בהתאם להנחיות הרשם ומאחר שכנראה הקורונה נשארת פה נתחיל להפעיל את האסיפות במתכונת של משתתפים נוכחים- בהתאם למגבלות ובמקביל העברת האסיפה בשידור חי ואפשרות של הצופים מהבית להעלות תגובות ושאלות. בימים אלו אנחנו מקדמים גם מענה לקיום הצבעות אלקטרוניות בהתאם להנחיות שרשם האגודת השיתופיות מאשר. מידע מפורט בנושא ימסר בקרוב.

אורחות חיים - בסופ"ש הקודם חולקה החוברת- עדכון מודל אורחות החיים לחברים וביום שלישי התקיים מפגש ראשון במסגרת ערבי ההסברה כחלק ממתווה תהליך עדכון מודל אורחות החיים. במפגש נכחו 20 איש בהתאם למגבלות ולפי הנתונים היו בממוצע כ 40 משתתפים ו 159 צפיות! ניתן גם לצפות במפגש שהתקיים דרך הקהילנט. בשבוע הבא נקיים עוד שני ערבי הסברה ב 14-15.7 בשעה 20:30 ניתן להירשם לערבים וגם לצפות בשידור חי ולהעלות תגובות ושאלות בזמן אמת ולקבל עליהן מענה. אנחנו מזמינים את החברים לקחת חלק במפגשים, וככל שיידרש נקיים מפגשים נוספים.

רכזת קליטה - בחודשים האחרונים פעל צוות מטעם הנהלת הקהילה לאיתור מחליף למתוקה לייכטר. הצוות קיים תהליך שכלל סימון האתגרים ופרופיל לתפקיד. במסגרת המכרז הצוות קיים פגישות עם מספר מועמדים ולבסוף המליץ בפני הנהלת הקהילה לבחור בהילה פורגס כמועמדת לתפקיד. הנהלת הקהילה בישיבתה האחרונה נפגשה עם הילה והתרשמה כי יש לה את היכולות והכישורים לצד הניסיון התעסוקתי למלא תפקיד חשוב זה בהצלחה, ועל כן ממליצה בפני החברים לבחור בה לתפקיד. בכוונתנו לסיים את תהליך הבחירה עד סוף יולי ולקיים תהליך חפיפה בחודש אוגוסט. בתום תהליך בחירת המרכזת נצא לתהליך איתור נציגים לוועדת קליטה במקום אלו שמסיימים את הקדנציה- עדכון מפורט יצא בהמשך. זכאים לבחור- חברי קיבוץ.

הנהלת הגיל הרך - בתחילת השנה יצא מכרז לאיוש יו"ר להנהלת הגיל הרך ונציגים במקום אלו שמסיימים את הקדנציה. תהליך הבחירה התעכב במעט בעקבות הקורונה ואנחנו נערכים לתהליך בחירת הנציגים. **מועמדות לתפקיד היו"ר** - חמוטל אבן חן, לנציגי ציבור: סיימו את הקדנציה: אריאל סאסי, קרן בוברובסקי, דביר לוי ושהם קבלו. **מועמדות לנציגות ציבור**: אושר ברנע – דומיניק, מורן קסט טובים, יעל פרנקל, שהם קבלו- קדנציה שנייה ורות נגלר- יש לבחור 3 נציגים. **ממשיכות עד יוני 2021** - תהילה בן אהרון, שחר סמיט ותמי דרור. ההצבעה מתוכננת לקראת סוף יולי וכניסה לתפקיד בתחילת אוגוסט. זכאים לבחור- חברי האגודה קהילתית. מידע מפורט ימסר בהמשך.

תברואה - במסגרת הערכות לקייץ הוספנו בתחילת החודש לצד כל מסתורי האשפה מלכודות זבובים, וזאת לצד הריסוסים הנעשים באופן שבועי על ידי המועצה האזורית ופעולות המניעה שמבוצעות ברפת. חשוב לציין כי לעיתים אנו עדים להתגברות הזבובים שמקורה באתרים שנמצאים מחוץ לגבולות הקיבוץ ובמקרים אלו נעשות פעולות על ידי המועצה ומשרד איכות הסביבה לניתור המקור והפסקת המטרד- לצערנו לעיתים רואים את השפעת התוצאות כעבור מספר ימים.

חצרנות - בתחילת השנה האגודה קהילתית פעלה להגברת הטיפול והנראות בקיבוץ. במסגרת הפעולות הורחבה משרת החצרן על מנת לאפשר תכלול וכתובת לכלל הנושאים המוניציפליים: ניקיון, פינוי אשפה, טיאוט, פינוי גזם(בשיתוף הנוי) ומחזור. את הפעילות מרכז אלי סימון וניתן לפנות אליו בנושאים אלו בכדי לקבל מענה. בשבוע

האחרון החלנו בביצוע פיילוט בשיתוף תושבי שכונת שקד להצבת מכולות גזם לאורך הגדר הגובלת בשכונת שקד במטרה להביא פתרון אחר לריכוז הגזם לאורך הגדר. ככל שהפיילוט יתקדם נסדיר גם את סביבת מסתור הגזם.

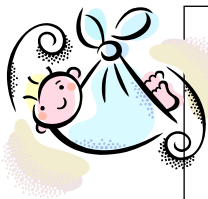
לגעת בטבע: במסגרת תוכנית העבודה השנתית הנהלת האגודה הקהילתית שמה לה למטרה לבחון את המודל התפעולי של פינת החי. הוקם צוות שכלל את: רונית ברט, אליאב לזר (נציג ההנהלה), רחלי לנדאו, בני אחיטוב ומנהל הקהילה. נקודת המוצא הייתה כי חשוב לשמר בסעד את פינת החי וביחד לבחון את המשמעויות של הפעלת המקום, מתוך הבנה שמרבית השימוש נעשה על ידי בית הספר ורוב עלויות התפעול מושתות על האגודה הקהילתית. הצוות קיים תהליך למידה משמעותי שכלל: למידת המצב הקיים, היתכנות לקבלת רישיון עסק, חוות הדעת המשפטית והפן הביטוחי, שיחות עם המועצה ובית הספר ולמידה של מודלים מקיבוצים אחרים. בסיכום התהליך המליץ הצוות בפני ההנהלה: להפעיל את המקום לצרכים פנימיים של הקיבוץ, לאפשר לבית הספר להשתמש במקום בכפוף לקבלת האישורים המתאימים ולהתאים את אופן התפעול והתקציב למודל החדש- חסכון של עשרות אלפי ₪ שיאפשרו מקור נוסף לתקציב האגודה. ההנהלה אישרה את ההמלצות ובימים אלו יצא מכרז לאחראי פינת חי שיחליף את רחלי לנדאו שמסיימת בסוף הקיץ.

פרוייקט כניסה לשוב- השלט המצביע על תחילת העבודות כבר נמצא ויש קבלן נבחר, לצערנו תחילת עבודות הביצוע התעכבה בשל צורך בהסדרה אל מול מקורות ביחס לקו המים. אנו צופים כי תהליך זה יסתיים בתקופה הקרובה והעבודות יחלו במהלך החודש.

פרוייקט פיתוח תשתיות "ארץ הצבי"- העבודות נמשכות ואנו לקראת התחלת הנחת התשתיות לקוי הביוב. במסגרת עבודות אלו ינתן פתרון לבעיות הסתימות וגלישת הביוב שחוונו לאורך השנים ליד המגורים והפנימייה. במסגרת השדרוג יהיו שינויים בהסדרי התנועה- בסמוך לתחילת העבודות תצא הודעה מסודרת.

שבת שלום!

תואר רכטמן

להדס ואס' ארסי ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הבן
איחולים לאמחות ולנחת!

לשרה-ליבי ברהיץ
מזל טוב לבת המצווה
אניצן והילה, לצדינה ויוסי ארינפלד ולכל המשפחה
איחולים לאמחות ולנחת!

לוח הזמנים הבריכה, יולי – אוגוסט, חדש ואצודכן

יום ג	
שחיינים גברים	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-9:00
משפחות	10:00-12:00
גברים	14:00-15:00
נשים	15:00-17:00
משפחות	17:00-18:30
שחיינים מעורב	18:30-19:30

יום ב	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-9:00
משפחות	10:00-12:00
נשים	14:00-15:00
משפחות	15:00-17:30
גברים	17:30-18:30
שחיינים מעורב	18:30-19:30

יום א	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-9:00
משפחות	10:00-12:00
גברים	14:00-15:00
נשים	15:00-17:00
משפחות	17:00-18:30
שחיינים מעורב	18:30-19:30

יום ו	
שחיינים גברים	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-9:00
משפחות	10:00-12:00
נשים	13:00-14:30
גברים	14:30-16:00
משפחות	16:00-18:00

יום ה	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-9:00
משפחות	10:00-12:00
משפחות	14:00-17:30
נשים	17:30-18:30
גברים	18:30-19:30

יום ד	
שחיינים מעורב	6:30-7:30
שחייניות נשים	7:30-9:00
משפחות	10:00-12:00
נשים	14:00-16:00
משפחות	16:00-17:30
גברים	17:30-18:30
שחיינים מעורב	18:30-19:30
שחייניות נשים	20:00-21:00
שחיינים גברים	21:00-22:00

****השינוי תקף מיום 12/7, יום ראשון כ' בתמוז.**

בשלב זה אין להכניס אורחים בשעות פעילות הבריכה.

עלות אירוע לחברי קהילה- 200 ₪.

עלות אירוע שמוזמן ע"י חבר קהילה לטובת חברים- 300 ₪.

**** ב-י"ז בתמוז הבריכה תהיה סגורה מלבד שחיינים בבוקר.**

**** בשבוע של תשעה באב הבריכה תהיה פתוחה לשחיית בוקר בלבד.**

יהודה ואצ'אל

